

Titel: Brev fra En Ven i Norge.

Citation: "Brev fra En Ven i Norge.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, Morten Hallager, 1772, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_010-shoot-w2_010_013_p4_bZONE1249758/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Altting saae bedrøvet ud. Misvert, Dyr-
tid, Handelens Aftagelse, Frelsheds Tiltagelse
se spaaede os den visse forestaaende Fordervelse.
Ach! (herte man i de Nødsindiges Forsamling)
hvad vil her endelig blive af? Til hvad for
Tider ere vi arme gienste! Hver var raads-
vild; man raabte om Hjelp, men alle taugde;
man klynkede, et Suk gav Ekko igjen; og
dermed vare vi ikke tjente. Men, (hvilket
var det værste!) man frygtede endnu for
større Ulykker: Bold og Mord. Vel var
din Ven taugs, uden Tvivl af Frygt, men
tænk derfor ikke, vi vare ganske uvidende om,
at der var noget ondt i Gierde; Nej! Dyr-
Rygget, det være sig Begn eller Sandhed,
lader sig ikke indskrænke af Bolde og Graver!
det har Orne-Vinger, drifter sig over Land og
og Vand, og blier gemenlig fastet Troe til,
helst naar det udspreder hvad der er ondt og
ubehaeligt. Jeg veed ikke hvordan det
er med os Mennesker, at vi helst troe
det, som fortælles os til Ulykke! Gising
blir Rimelighed, og en Tref blir Sandhed.
Noe er det, at vi i det mindste saa hemmelig
hos os selv, fattede stor Frygt for hvad, der
maaskee forestod os; den ene saae paa den an-
den med mørke Ansigter, ægte Fornæh-
lse og Noe var ikke at spore i noget Selskab;
det bange Hjerter gjorde al Glædskabs Viin til
Mara for os.

Jeg